

สถานการณ์เรื่องร้องเรียนการทุจริต
และประพฤติมิชอบของกระทรวง อว.

และ

กระบวนการรับคำกล่าวหาและ
การบริหารคดี
ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

โดย...นางสาวมีรินทร์รัช ชิตถุง
ผู้อำนวยการสำนักไต่สวนการทุจริตภาครัฐ 2
สำนักงาน ป.ป.ช.

ขอบเขตการบรรยาย

01

บทบาทหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ในการตรวจสอบ/ไต่สวน กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตต่อหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561

02

สถานการณ์เรื่องร้องเรียนการทุจริตและประเพณีชอบของ
กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

03

กระบวนการรับคำกล่าวหา

และการบริหารงานคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

หน้าที่และอำนาจของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.

ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

การป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. 2561

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561

หน้าที่และอำนาจของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.

ด้านป้องกัน

ด้านปราบปราม

ด้านตรวจสอบ
ทรัพย์สิน

ด้านอื่นๆ

คณะกรรมการ ป.ป.ช.

FIGHT
— AGAINST —
CORRUPTION
สู้ให้สุด หยุดการโกง

มีหน้าที่และอำนาจ ด้านการปราบปรามการทุจริต อย่างไรบ้าง

หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้านปราบปรามการทุจริต
ตามมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2561

คณะกรรมการ ป.ป.ช.

มีหน้าที่และอำนาจ **ด้านการปราบปรามการทุจริต**

1

ไต่สวนกรณีกล่าวหา

ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ

- ร่ำรวยผิดปกติ
- ทุจริตต่อหน้าที่
- จงใจปฏิบัติหน้าที่ใช้อำนาจขัดรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

2

ไต่สวนกรณีกล่าวหา

เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ
เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ

- ร่ำรวยผิดปกติ
- ทุจริตต่อหน้าที่
- ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ
- ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

คณะกรรมการ ป.ป.ช.

สำนักงาน ป.ป.ช.

FIGHT
AGAINST
CORRUPTION
สู้ให้สุด หยุดการโกง

มีหน้าที่และอำนาจ **ด้านการปราบปรามการทุจริต**

3

ไต่สวนกรณีฐานความผิดอื่นที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือกฎหมายอื่นให้อำนาจ ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม ตามมาตรา 126-129 ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อ เป็นต้น

คณะกรรมการ ป.ป.ช.

มีหน้าที่และอำนาจ ด้านตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน

กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ
และเจ้าหน้าที่ของรัฐ **ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน**
คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ
รวมทั้งตรวจสอบและเปิดเผยผลการตรวจสอบ

มาตรา 4

เจ้าพนักงานของรัฐ หมายความว่า **เจ้าหน้าที่ของรัฐ**
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรง
ตำแหน่งในองค์กรอิสระ และคณะกรรมการ ป.ป.ช.

เจ้าพนักงานของรัฐ

บทนิยาม

01

เจ้าหน้าที่
ของรัฐ

ผู้ดำรง
ตำแหน่ง
ระดับสูง

02

ผู้ดำรง
ตำแหน่ง
ทางการเมือง

03

ตุลาการศาล
รัฐธรรมนูญ

04

ผู้ดำรง
ตำแหน่งใน
องค์กรอิสระ

05

คณะ
กรรมการ
ป.ป.ช.

มาตรา 4

เจ้าหน้าที่ของรัฐ หมายความว่า **ข้าราชการ** หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น **ซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ** ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐหรือในรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น **เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่** หรือเจ้าพนักงานอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ **และให้หมายความรวมถึงกรรมการอนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ และบุคคลหรือคณะบุคคลบรรดา** ซึ่งมีกฎหมายกำหนดให้ใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองที่จัดตั้งขึ้นในระบบราชการรัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐด้วย

เจ้าพนักงานของรัฐ

01

เจ้าหน้าที่ของรัฐ

- ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น
- ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นของรัฐหรือในรัฐวิสาหกิจ
- ผู้บริหารท้องถิ่น/ รองฯ / ผู้ช่วยฯ
- สมาชิกสภาท้องถิ่น
- เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ / เจ้าพนักงานอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ
- กรรมการ อุตสาหกรรม ลูกจ้างของส่วนราชการหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ
- บุคคลหรือคณะบุคคลบรรดาซึ่งมีกฎหมายกำหนดให้ใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองที่จัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐ

02

ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

- นายกรัฐมนตรี
- รัฐมนตรี
- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- สมาชิกวุฒิสภา
- ข้าราชการการเมืองอื่น นอกจาก (1) และ (2) ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง
- ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง

03

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

- ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง คือ เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้
- หัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง กรมหรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ซึ่งมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสำหรับข้าราชการพลเรือน
 - ปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการเหล่าทัพสำหรับข้าราชการทหาร
 - ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
 - ผู้ว่าราชการจังหวัด

04

ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ

- ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ยกเว้นคณะกรรมการ ป.ป.ช.
- ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

05

คณะกรรมการ ป.ป.ช.

- ปลัดกรุงเทพมหานคร
- กรรมการและผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ
- หัวหน้าหน่วยงานขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ แต่ไม่รวมถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน
- กรรมการและผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานอื่นของรัฐ
- ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามที่กฎหมายกำหนด หรือผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งเทียบเท่าตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

มาตรา 4

ผู้ถูกกล่าวหา หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้
ดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ว่าจะ
ในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว

มาตรา 4

ทุจริตต่อหน้าที่ หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใด ในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใด ในพฤติการณ์ ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ **ทั้งนี้** เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบ **สำหรับตนเองหรือผู้อื่น** หรือกระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือตามกฎหมายอื่น

มาตรา 4

ร่ำรวยผิดปกติ หมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือการมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมายสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ **รวมทั้งกรณีมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติสืบเนื่องจากการเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วย**

หน้าที่และอำนาจ

เมื่อพิจารณาตามมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 **องค์ประกอบเบื้องต้นของเรื่องกล่าวนหาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มี 2 กรณี ดังนี้**

1. **อำนาจไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีผู้กระทำผิดเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ**

1.1 **ผู้กระทำความผิดต้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ และ**

1.2 **การกระทำความผิดที่กฎหมายกำหนดให้อยู่ในอำนาจไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.**

หน้าที่และอำนาจ

2. อำนาจไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีอื่น

2.1 กรณีผู้กระทำความผิดเป็น **บุคคลซึ่งอาจมิใช่
เจ้าพนักงานของรัฐ** หรือ

2.2 กรณีการกระทำความผิดอื่นที่กฎหมายกำหนดให้อยู่
ในอำนาจไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช

หน้าที่และอำนาจ

อำนาจการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีผู้กระทำผิดเป็น
เจ้าพนักงานของรัฐ

มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 กำหนดให้“เจ้าพนักงานของรัฐ
หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาล
รัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ข้อสังเกต คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ในทุกระดับตำแหน่ง

การปราบปรามการทุจริต

NAACC

การปราบปราม การทุจริต

1

ที่มาของเรื่องกล่าวหาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจแบ่งออกเป็น 5 กรณี คือ

- 1.1 คำกล่าวหาที่สำนักงาน ป.ป.ช. รับไว้เพื่อดำเนินการตรวจสอบ ใต้สวน หรือ ใต้สวนเบื้องต้น
- 1.2 คำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษที่พนักงานสอบสวนได้ส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.
- 1.3 เรื่องที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับแจ้งจากผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินว่ามีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการใช้จ่ายเงินแผ่นดินมีพฤติการณ์อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ จงใจปฏิบัติหน้าที่ หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมาย
- 1.4 เรื่องที่หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ได้ส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ
- 1.5 กรณีที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ได้ดำเนินการใดๆ เพื่อทราบข้อมูลหรือรายละเอียดก่อนที่จะนำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการยกเหตุอันควรสงสัย

แผนภาพ: ที่มาของเรื่องกล่าวหาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

2

เรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวน

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนกรณีเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งกระทำความผิดตามที่กำหนดในกฎหมาย ดังต่อไปนี้

- 2.1 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561
- 2.2 ประมวลกฎหมายอาญา
 - 2.2.1 ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 147 ถึงมาตรา 166
 - 2.2.2 ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามมาตรา 200 ถึงมาตรา 205
- 2.3 พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การ หรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502
- 2.4 พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542

3

การตรวจรับคำกล่าวหา

ให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ตรวจสอบคำกล่าวหาเบื้องต้น หากเข้าเหตุที่จะไม่รับเรื่องไว้พิจารณา ดังต่อไปนี้ ให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาไม่รับเรื่องดังกล่าว

- 3.1 กรณีคำกล่าวหาที่มีข้อมูลหรือรายละเอียดไม่เพียงพอที่จะดำเนินการต่อไป
- 3.2 กรณีความผิดที่กล่าวหา นั้นไม่ได้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช
- 3.3 กรณีที่เป็นเรื่องที่ห้ามไม่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้พิจารณาตามมาตรา 54 หรือมาตรา 55 (1)

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งไม่รับเรื่องไว้พิจารณาแล้ว ถ้าเป็นกรณีที่มีคำกล่าวหา ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้กล่าวหาทราบด้วย

4

การตรวจสอบ

หมายความว่า การดำเนินการใดๆ กับเรื่องกล่าวหาที่ทำให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง และพยานหลักฐาน เพื่อทราบข้อมูลหรือรายละเอียดก่อนนำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะเป็นกรณีที่มีการกล่าวหาหรือไม่ ให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายซึ่งจะเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานไต่สวน ที่อาจได้รับมอบหมายให้ดำเนินการเป็นรายบุคคลหรือคณะก็ได้ ทำการตรวจสอบเบื้องต้นก่อนตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ทั้งนี้ การมอบหมายให้คำนึงถึงความยากง่ายของคดี จำนวนเรื่องที่รับพิชชอบ และระดับตำแหน่งของผู้ถูกร้อง หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย อำนาจของเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการมอบหมายให้ตรวจสอบเบื้องต้นนี้ ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะพิจารณามอบหมายเอง

เมื่อดำเนินการตรวจสอบเบื้องต้นแล้วเสร็จ ให้สรุปและรายงานผลการตรวจสอบเสนอผู้บังคับบัญชา รวมทั้งบุคคลหรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งหรือมอบหมาย พิจารณาตามหน้าที่และอำนาจต่อไป ทั้งนี้ ภายใน 180 วันนับแต่วันที่ลงทะเบียณรับเรื่อง

ในกรณีไม่รับเรื่องไว้พิจารณา คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้กรรมการ ป.ป.ช. คนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้พิจารณาและมีคำสั่งแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้

5 การไต่สวน

หมายความว่า การแสวงหา รวบรวม และการดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน

5.1 รูปแบบของการไต่สวน

เมื่อดำเนินการตรวจสอบเบื้องต้นแล้วเสร็จ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. สั่งให้ไต่สวน การไต่สวนอาจดำเนินการได้ 3 รูปแบบ ขึ้นอยู่กับความสำคัญ ความร้ายแรงของเรื่องกล่าวหา รวมทั้งระดับตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ดังนี้

5.1.1 คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งคณะเป็นองค์คณะไต่สวน และต้องดำเนินการไต่สวนให้แล้วเสร็จไม่เกิน 2 ปี นับแต่วันเริ่มดำเนินการไต่สวน ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาดังกล่าวได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจขยายระยะเวลาออกไปตามที่จำเป็นได้ แต่รวมแล้วต้องไม่เกิน 3 ปี

5.1.2 คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ซึ่งประกอบด้วยกรรมการ ป.ป.ช. ไม่น้อยกว่า 2 คน และบุคคลอื่นเป็นคณะกรรมการไต่สวนและต้องดำเนินการให้เสร็จไม่เกิน 1 ปี นับแต่วันที่ได้รับมอบหมาย ในกรณีที่ไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาดังกล่าวได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาสั่งขยายระยะเวลา โดยให้ขยายระยะเวลาได้ไม่เกิน 2 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 60 วัน

5.1.3 คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หัวหน้าพนักงานไต่สวน หรือพนักงานไต่สวน เป็นคณะไต่สวนเบื้องต้น และการไต่สวนเบื้องต้นต้องดำเนินการให้เสร็จ ภายใน 180 วันนับแต่วันที่ได้รับมอบหมาย ในกรณีที่ไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาดังกล่าวได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาสั่งขยายระยะเวลา โดยให้ขยายระยะเวลาได้ไม่เกิน 2 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 60 วัน

6 การดำเนินการตามมติและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

6.1 กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้สำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่า 15 วันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ และให้เปิดเผยเหตุผลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป เว้นแต่เป็นกรณีการดำเนินการสอบสวนเป็นทางลับ

6.2 กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลเกี่ยวกับการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการแบ่งตามประเภทผู้ถูกกล่าวหา ดังนี้

6.2.1 กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ:

(1) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ มีพฤติการณ์ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน ส่วนงานการไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็น พร้อมสำเนาอิเล็กทรอนิกส์ไปยังอัยการสูงสุดภายใน 30 วัน นับแต่วันที่มติดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ภายใน 180 วัน นับแต่วันที่ได้รับสำนวน ทั้งนี้ โดยไม่ต้องส่งตัวผู้ถูกกล่าวหาให้อัยการสูงสุดแต่ให้แจ้งผู้ถูกกล่าวหาทราบ

2) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนและมีความเห็นว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัย การเสนอเรื่องต่อศาลฎีกาและการพิจารณาพิพากษาของศาลฎีกาให้เป็นไปตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา

(3) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนแล้วและมีความเห็นว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน ส่วนงานการไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายใน 30 วันนับแต่วันที่มติดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้นรวมทั้งบรรดาทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้มาแทนทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติ

ทั้งนี้ ในการฟ้องคดีอาญาต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หากการกระทำของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายในทางทรัพย์สินหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลอื่น อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี อาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนการกระทำหรือคำสั่งอันมิชอบที่เป็นการละเมิดนั้นก็ได้ สำหรับความเสียหายตามกรณีดังกล่าว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจเพื่อให้มีการชดเชยค่าเสียหายต่อไป

6.2.2 กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(1) การดำเนินการทางอาญา กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติวินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน ส่วนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน สำเนาอิเล็กทรอนิกส์ และคำวินิจฉัย ไปยังอัยการสูงสุดภายใน 30 วันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ เพื่อให้ อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดี

หากผู้ถูกกล่าวหาเป็นอัยการสูงสุดในขณะกระทำความผิดหรือขณะที่ถูกกล่าวหาว่าร้ายยผิดปกติ หรือกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นฟ้องคดีหรือยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจ

(2) การดำเนินการทางแพ่ง กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน ส่วนการไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายใน 30 วันนับแต่วันที่มมีมติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร้ายยผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินต่อไป

กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐรายดังกล่าวเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุด ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร้ายยผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินต่อไป

(3) การดำเนินการทางวินัย แบ่งออกเป็น 2 กรณี ดังนี้

กรณีที่ 1 กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยข้อเท็จจริงโดยสรุป ไปยังผู้บังคับบัญชาหรือ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาภายใน 30 วันนับแต่วันที่วินิจฉัย เพื่อส่งลงโทษไล่ออกภายใน 60 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง โดยให้ถือว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่

หากผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ ฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือ ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งไปยังประธานกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ประธานกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานกรรมการอัยการแล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการแล้วแต่กรณีต่อไป และในกรณีที่มีการสั่งให้พ้นจากราชการ ให้ถือว่าเป็นการให้พ้นจากราชการเพราะกระทำการทุจริตต่อหน้าที่

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้ส่งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยข้อเท็จจริงโดยสรุปไปยังผู้มีอำนาจสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง เพื่อสั่งให้พ้นจากตำแหน่งภายใน 60 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการทุจริตต่อหน้าที่

กรณีที่ 2 กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนแล้วมีมติวินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้อกัน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน ส่วนงานไต่สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนภายใน 30 วัน เพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป

กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานและเอกสารหลักฐานพร้อมทั้งความเห็นไปยังประธานกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ประธานกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการโดยเร็ว

สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหา นั้น ให้ส่งส่วนงาน ไต่สวนไปยังผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

(4) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. สอบสวนแล้วเห็นว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน มีการกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา 144 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้เสนอความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ

7

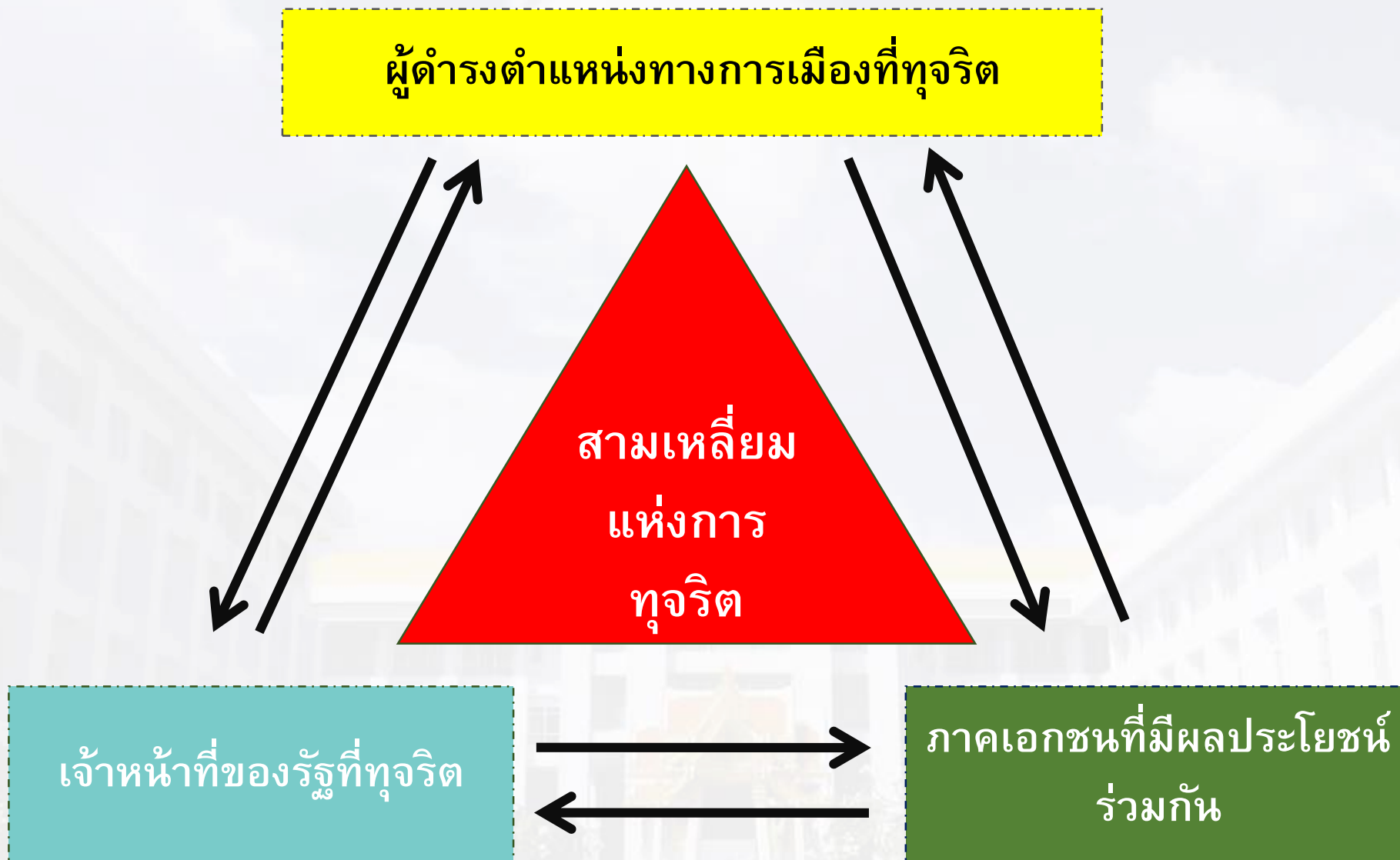
ข้อห้ามในการไต่สวน

- ห้ามคณะกรรมการ ป.ป.ช. พนักงานเจ้าหน้าที่ และบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ เปิดเผยข้อมูลเฉพาะของบุคคล บรรดาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่
- ห้ามมิให้กรรมการ ป.ป.ช. กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงาน ไต่สวน ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีเหตุต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนดอันเป็นเหตุกระทบต่อความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ เช่น รู้เห็นเหตุการณ์พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหา มีส่วนได้เสีย เป็นต้น เข้าร่วมดำเนินการไต่สวน พิจารณาหรือวินิจฉัยคดี
- ห้ามคณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ขึ้นพิจารณา

- 1) เรื่องที่มีข้อกล่าวหาหรือประเด็นเกี่ยวกับเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่จะได้พยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่คดี ซึ่งอาจทำให้ผลของคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เปลี่ยนแปลงไป
- 2) เรื่องที่เป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่คดีนั้นได้มีการถอนฟ้องหรือตั้งฟ้อง หรือเป็นกรณีที่ศาลยังมิได้วินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดี
- 3) ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาตาย เว้นแต่เป็นกรณีร่ำรวยผิดปกติ

“การทุจริต” เกิดจากการใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ไม่ชอบของผู้มีอำนาจเพื่อแสวงหาประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ซึ่งผู้เกี่ยวข้องมีทั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ทุจริตเป็นผู้กำหนดนโยบายหรือสั่งการ มีเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง รวมทั้งพนักงานมหาวิทยาลัย ที่ทุจริต เป็นผู้ปฏิบัติ มีภาคเอกชนที่มีผลประโยชน์ร่วมกันเป็นผู้ได้รับงานจากทางราชการอย่างต่อเนื่อง โดยแต่ละกลุ่มเป็นทั้งผู้ให้ผลประโยชน์และผู้รับผลประโยชน์ที่เกี่ยวคู่กัน เปรียบเสมือน “สามเหลี่ยมแห่งการทุจริต”

สถานการณ์การทุจริต

NACC

สถิติข้อมูลเรื่องตรวจรับคำกล่าวหา ที่ส่งให้หน่วยงานอื่นดำเนินการตามมาตรา 64 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 - 2568 สำนักงาน ป.ป.ช.

ลักษณะความผิด	ปีงบประมาณ พ.ศ.					จำนวนรวม
	2564 ลงไป	2565	2566	2567	2568	
ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต	1,489	395	426	534	103	2,947
ใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต	53	13	24	23	6	119
จัดซื้อจัดจ้าง	17	5	9	12	6	49
เรียกรับสินบนให้/ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ	8	2	4	3	2	19
การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม	4	3	-	4	1	12
เจ้าพนักงานยกยกอภกรทรัพย์	4	4	3	-	-	11
ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง	1	4	-	2	-	7
จงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย	2	-	1	-	-	3
การจัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรงบประมาณอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา 114	-	-	1	-	-	1
อื่น ๆ	3	2	6	6	1	18
รวม	1,581	428	474	584	119	3,186

สถิติข้อมูลเรื่องตรวจรับคำกล่าวหา ที่ส่งให้หน่วยงานอื่นดำเนินการตามมาตรา 64

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 - 2568 สำนักงาน ป.ป.ช.

10 อันดับ
มากที่สุด

หน่วยงาน	ปีงบประมาณ พ.ศ.					จำนวนรวม
	2564 ลงไป	2565	2566	2567	2568	
1.หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	301	83	69	116	34	603
2.สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	227	95	95	107	21	545
3.กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	269	13	34	55	5	376
4.กระทรวงมหาดไทย	162	56	52	59	12	341
5.หน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ	93	29	34	14	2	172
6.กระทรวงศึกษาธิการ	75	10	40	36	7	168
7.กระทรวงคมนาคม	107	14	12	24	2	159
8.กระทรวงยุติธรรม	40	35	21	21	7	124
9.กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	38	16	13	18	6	91
10.กระทรวงการคลัง	30	3	12	32	5	82

การดำเนินของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง
ภายใต้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561

NACC

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยเจ้าพนักงานของรัฐในทุกระดับตำแหน่ง

คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนได้ ดังนี้

- 01 ส่งคืนหรือมอบหมายให้พนักงานสอบสวน** ในเรื่องที่มีใช้ความผิดร้ายแรงตาม **มาตรา 61** หรือ **มาตรา 63**
- 02 มอบหมายคณะกรรมการ ป.ป.ท.** ในเรื่องที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อำนาจการระดับสูงหรือเทียบเท่าลงมา หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในเรื่องที่มีใช้เป็นการผิดร้ายแรงตาม **มาตรา 62**
- 03 ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอน** ของผู้ถูกร้องดำเนินการทางวินัยในเรื่องที่มีใช้เป็นการผิดร้ายแรง หรือเรื่องที่มีได้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตาม **มาตรา 64**

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้หน่วยงานของรัฐตามมาตรา 64 เพื่อดำเนินการ

กรณี อยู่ในหน้าที่และอำนาจของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.

- 01 ให้หน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบ ดำเนินการไปตามหน้าที่และอำนาจ หรือตามระเบียบบริหารงานบุคคลของหน่วยงานนั้น
- 02 รายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ (ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ และภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด)

กรณี ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.

- 01 ให้หน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบ ดำเนินการไปตามหน้าที่และอำนาจ หรือตามระเบียบบริหารงานบุคคลของหน่วยงานนั้น โดย ไม่ต้องรายงานผล การดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561

มาตรา 65 “เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา 61 มาตรา 62 มาตรา 63 และ**มาตรา 64** ให้หน่วยงานของรัฐนั้น ดำเนินการไปตามหน้าที่และอำนาจของตน และให้รายงานผล ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ และภายใน กำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด”

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561

มาตรา 66 “ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เห็นด้วยกับผลการดำเนินการตามรายงานตามมาตรา 65 หรือมีกรณีเห็นว่าผู้ร้องอาจจะไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือการดำเนินการนั้นจะไม่เที่ยงธรรม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรืออาจเรียกสำนวนการสอบสวนมา **เพื่อดำเนินการได้** โดยจะดำเนินการไต่สวนใหม่ทั้งหมด หรือนำผลการไต่สวน หรือสอบสวนของหน่วยงานของรัฐนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนมาถือเป็นการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้”

01

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติมอบหมายเรื่อง

ให้หน่วยงานอื่นดำเนินการ ตาม**มาตรา 64**

02

หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายรับเอกสารที่เกี่ยวข้อง

เอกสารคำร้อง เอกสารประกอบ หรือสรุปคำกล่าวหา และมติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

03

เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเรื่องจากผู้บังคับบัญชา

ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น ตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง
ตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงกรณีมีข้อเท็จจริงปรากฏ ฯลฯ

04

รายงานผลการดำเนินการ โดยรายงานเป็นเอกสาร

หรือ ผ่านระบบการรายงานผลการดำเนินการตามมาตรา 65 (ระบบ FMS)

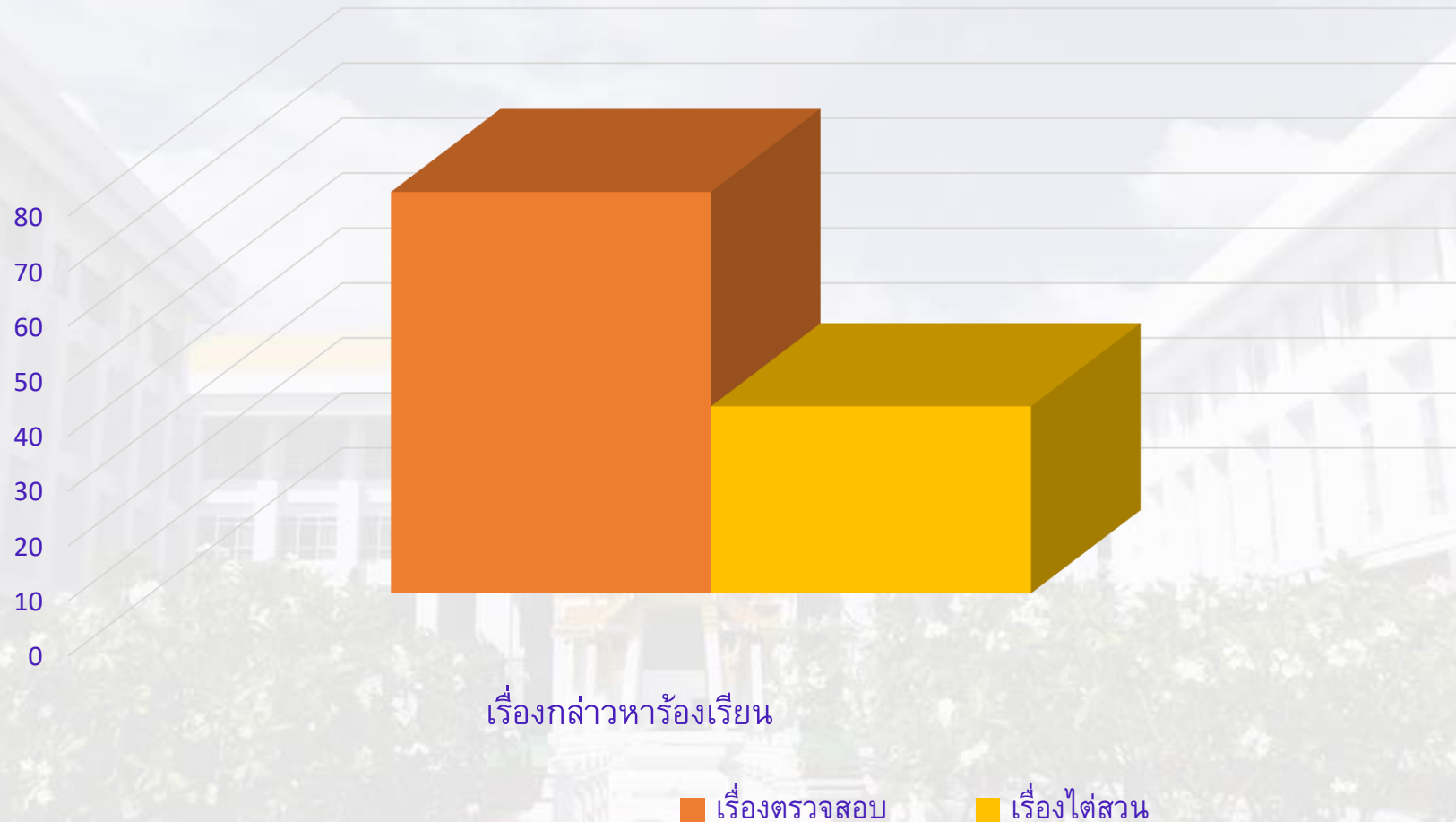

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และกรอบระยะเวลาดำเนินการและรายงานผลของหน่วยงาน ของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2564

“ โดยที่ พรบ. ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 มาตรา 61 มาตรา 62 มาตรา 63 และ **มาตรา 64** กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจมอบหมายเรื่องกล่าวหา **ที่ไม่ใช่ความผิดร้ายแรง** หรือเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับ ให้หน่วยงานของรัฐ อาทิ **พนักงานสอบสวน พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ผู้บังคับบัญชา** ของผู้ถูกร้องนั้น ดำเนินการแทน หรือ ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของตนได้

อีกทั้งตาม **มาตรา 65** กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย รายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบตามหลักเกณฑ์และวิธีการภายในกำหนดระยะเวลาที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ”

เรื่องกล่าวหาร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐ สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนแล้วมีมติวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่ เกี่ยวข้องกันให้ดำเนินการดังนี้ (มาตรา 91)

มูลความผิดทางอาญา

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน ส่วนวนการไต่สวนเอกสารหลักฐาน สำเนา อิเล็กทรอนิกส์ และคำวินิจฉัยไปยังอัยการสูงสุดภายใน 30 วัน เพื่อให้อัยการสูงสุด ยื่นฟ้องคดีต่อไป

มูลความผิดทางวินัย

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน ส่วนวนการไต่สวนเอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัย ไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนภายใน 30 วัน เพื่อให้ดำเนินการทาง วินัยต่อไป

การดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ส่วนอาญา)

- ▶ ให้อัยการสูงสุดดำเนินคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายใน 180 วัน นับแต่วันที่ได้รับสำนวน (มาตรา 93)
- ▶ ถ้าอัยการสูงสุดจะไม่อุทธรณ์หรือฎีกา ให้หารือกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก่อน ในกรณีมีความเห็นต่าง และไม่อาจหาข้อยุติได้ ให้อัยการสูงสุดพิจารณาดำเนินการต่อไป โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมและประโยชน์ของประเทศเป็นสำคัญ และชี้แจงเหตุผลให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป (มาตรา 94)
- ▶ให้นำมาตรา 91(1) มาตรา 92 มาตรา 93 และมาตรา 94 มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลที่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (มาตรา 97)

การดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่วนวินัย

การดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ส่วนวินัย)

- ▶ เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวนจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา 91 ให้พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก (มาตรา 98)
 - ▶ กำหนดอำนาจของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ในการพิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนได้รับแจ้งมติที่ได้ขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาบททวนตามมาตรา 99 ว.2
- ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัยมูลความผิด เว้นแต่จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตาม มาตรา 48 แล้ว (มาตรา 98 ว.3)
- ▶ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนสามารถขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาบททวนมติได้หากมีพยานหลักฐานใหม่ อันแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ผิด มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือกระทำผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา แต่ต้องยื่นคำร้องภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. (มาตรา 99)
 - ▶ กำหนดบทลงโทษผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ที่ไม่ดำเนินการตาม ม.98 โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย หรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามกฎหมายระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น (มาตรา 100)
 - ▶ ผู้ถูกลงโทษทางวินัยจะฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ถูกลงโทษโดยไม่ต้องอุทธรณ์คำสั่งทางวินัยก่อน หรือจะดำเนินการอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษตามระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกลงโทษนั้นก่อนก็ได้ (มาตรา 101)

มติชี้มูลทางวินัยเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่มีผลผูกพันความรับผิดชอบละเมิด

ตามมาตรา 98 วรรคแรก

กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยและทางอาญาไม่มีผลผูกพันต่อการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด เนื่องจากการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 เป็นการไต่สวนและวินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้อง ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อไป และ ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องส่งเรื่องให้ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน เพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา 91

การดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ตามมาตรา 98 วรรคแรก

เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา 91 แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น แล้วแต่กรณี

มติชี้มูลทางวินัยเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่มีผลผูกพันความรับผิดทางละเมิด

ตามมาตรา 98 วรรคแรก

ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถือรายงานสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย แต่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 ไม่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติใดให้สำนวนรายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีผลผูกพันให้ผู้บังคับบัญชาจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความรับผิดทางละเมิด และการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนความรับผิดทางละเมิดแต่อย่างใด อีกทั้ง ไม่สามารถนำผลการชี้มูลดังกล่าวไปใช้บังคับแก่การสอบสวนเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ได้ เนื่องจากรายงานสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

การดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ตามมาตรา 98 วรรคสาม

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอน **พิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวัน** นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจาก คณะกรรมการป.ป.ช. หรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ได้รับแจ้งมติที่ได้ขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาทบทวนตามมาตรา 99 วรรคสอง **ทั้งนี้** ว่าผู้ถูก กล่าวหา นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ ของรัฐก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัย มูลความผิด เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลา ตามมาตรา 48 แล้ว **แต่ไม่เป็น การตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป**

การดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ตามมาตรา 98 วรรคท้าย

สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดในเรื่องที่ ถูกกล่าวหา นั้น ให้ส่งสำนวนการไต่สวนไปยังผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

การดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ตามมาตรา 98 วรรคท้าย

ในการส่งสำนวนการไต่สวนเพื่อดำเนินการทางวินัยกับ
ผู้ถูกกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือ ประธานกรรมการ อาจมอบหมาย
ให้เลขาธิการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้

การขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาทบทวนมติ

ตามมาตรา 99

ในการพิจารณาลงโทษทางวินัยตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน มีพยานหลักฐานใหม่ อันแสดงได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหา มิได้มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหา หรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน มีหนังสือพร้อมเอกสารและพยานหลักฐานถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขอให้พิจารณา ทบทวนมติ นั้นได้ภายใน สามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาทบทวนมติ

ตามมาตรา 99

เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ในการพิจารณาทบทวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาพยานหลักฐานโดยละเอียด เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเป็นประการใด ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนทราบ เพื่อดำเนินการต่อไปตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติ

ตามมาตรา 115

เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะเพราะเหตุ มีการกล่าวหา หรือเพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัย ว่าเจ้าพนักงานของรัฐผู้ใด ร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ ไต่สวนโดยพลัน

การดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติ

ตามมาตรา 122

ในกรณีที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวนการไต่สวน เอกสารพยานหลักฐาน และความเห็น ไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิมีมติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติตกเป็นของแผ่นดิน ต่อไป.....ฯลฯ

การดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติ

ตามมาตรา 122

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็น ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้ส่งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยข้อเท็จจริง โดยสรุปไปยังผู้มีอำนาจสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง เพื่อสั่งให้พ้นจากตำแหน่งภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการทุจริตต่อหน้าที่

การดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติ

ตามมาตรา 122

ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนตามวรรคสาม หรือผู้มีอำนาจสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามวรรคห้า มีอำนาจสั่งไล่ออกหรือ ดำเนินการถอดถอนได้โดยไม่ต้องสอบสวนหรือขอมติจากคณะรัฐมนตรี หรือความเห็นชอบจากองค์กรบริหารงานบุคคล

ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 ได้บัญญัติในเรื่องเกี่ยวกับ กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าร้ายผิดปกติ โดยมาตรา 115 สรุปว่าเมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะเพราะเหตุ มีการกล่าวหา หรือเพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่า เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใด ว่าร้ายผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนโดยพลัน โดยการกล่าวหาและการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้นำความในหมวด 2 การไต่สวน มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม และ ตามมาตรา 122 วรรคสอง และวรรคหก

กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนและวินิจฉัย ว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน ส่วนวนการ ได้สวน เอกสาร พยานหลักฐานและความเห็นไปยังอัยการสูงสุด ภายใน 30 วันนับแต่ วันที่มีมติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริต และประพฤติมิชอบ เพื่อขอให้ ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินต่อไป

กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนและวินิจฉัย ว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐร้าย
ผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้ง คำวินิจฉัยพร้อมด้วยข้อเท็จจริงโดยสรุปไปยัง
ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหา ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่วินิจฉัย
เพื่อสั่งภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง โดยให้ถือว่า กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ และ
ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือผู้มีอำนาจสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง มีอำนาจสั่ง
ไล่ออกหรือดำเนินการถอดถอนได้ โดยไม่ต้องสอบสวนหรือขอมติจากคณะรัฐมนตรี
หรือความเห็นชอบจากองค์การบริหารงานบุคคล

คณะกรรมการกฤษฎีกาตอบข้อหารือ กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดข้าราชการร่ำรวยผิดปกติ

คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตอบข้อหารือ ตามเรื่องเสร็จที่ 1592/2564 ว่า
กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ใต้สวนและวินิจฉัยว่าข้าราชการร่ำรวยผิดปกติให้สั่งลงโทษ
ภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง โดยให้ถือว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่ และให้
ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งไล่ออกได้โดยไม่ต้องสอบสวน หรือขอมติจากคณะรัฐมนตรีหรือ
ความเห็นชอบจากองค์การบริหารงานบุคคล ทั้งนี้ อ.ก.พ.กระทรวง หรือ ก.พ. ไม่มีอำนาจ
ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม และดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชา
ตามมาตรา 103 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 รวมทั้งไม่อาจ
อุทธรณ์ต่อ คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ตามมาตรา 31 (2) และ
มาตรา 114 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ ส่วนการตรวจสอบการใช้ดุลพินิจในกรณีนี้ย่อม
เป็นอำนาจของศาล

การดำเนินการสรรหาผู้ที่ไม่มีความสมบัติเข้ามาดำรงตำแหน่งอธิการบดี

กรณีศึกษา

เรื่องกล่าวหา ร้องเรียน สภามหาวิทยาลัย ไม่ดำเนินการสรรหาผู้ที่มีความสมบัติเข้ามาดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัย เป็นเหตุให้ราชการได้รับความเสียหาย

“เงินหลวง” หรือ “งบประมาณแผ่นดิน”

คือเงินที่ได้มาจากภาษีของประชาชน

เป้าหมายสำคัญของประเทศ

ประเทศชาติมั่นคง

ประชาชนมีความสุข

ใช้งบประมาณแผ่นดิน

ที่ได้จากภาษีซึ่งเก็บมาจากประชาชน
ใช้ในการขับเคลื่อนพัฒนาประเทศ
เพื่อประโยชน์ของชาติและของประชาชน
เป็นสำคัญ

**มีระเบียบกฎหมาย
กำกับควบคุมอย่างรัดกุม**

เจ้าหน้าที่ของรัฐ

ซึ่งเป็นผู้ใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน
จะต้องมีสำนึกที่ดี
มุ่งประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก

เจ้าหน้าที่ของรัฐบางคน

ใช้โอกาสจากตำแหน่งหน้าที่
แสวงหาประโยชน์สำหรับตนเองและ
พวกพ้องอย่างไม่ถูกต้อง

งบประมาณแผ่นดิน

ไม่สามารถใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มเม็ด
เต็มหน่วยสูญเสียโอกาสการพัฒนาประเทศในการ
แข่งขันกับนานาประเทศอย่างน่าเสียดาย

สำนึกที่สำคัญประการหนึ่งของการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

คือ การที่ต้องคำนึงอยู่เสมอว่าประโยชน์ส่วนรวมต้องมาก่อนประโยชน์ส่วนตัวเสมอ
ซึ่งนอกจากจะเกิดประโยชน์ต่อสังคมประเทศชาติแล้ว ยังเป็นเกราะป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ให้ปลอดภัยจากความผิดทั้งทางวินัยและทางอาญาได้

สำนักงาน ป.ป.ช.

มีส่วนได้เสียในโครงการ ที่ตนมีหน้าที่รับผิดชอบโครงการ

1

นาย ก. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกอง ได้ขออนุมัติดำเนินการจ้างเหมา
ก่อสร้างโดยวิธีประกวดราคา พร้อมแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการ 3 คณะ
ได้แก่ คณะกรรมการรับซอง คณะพิจารณาผลการประกวดราคา และ
คณะกรรมการตรวจพัสดุ

2

ทั้งนี้ กรมได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลาง โดยนาย ก.
เป็นประธานกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการกำหนดราคากลางเกินกว่างบประมาณ
ที่ได้รับการจัดสรร

สำนักงาน ป.ป.ช.

มีส่วนได้เสียในโครงการ ที่ตนมีหน้าที่รับผิดชอบโครงการ

3

จากนั้น กรมได้ประกาศประกวดราคาค่าจ้างเหมาก่อสร้างและวันยื่นซอง
เสนอราคา ปรากฏว่ามีผู้มายื่นซองเสนอราคาจำนวน 3 ราย จากผู้ซื้อเอกสาร
ประกวดราคา 9 ราย

4

คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา ได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐาน
คุณสมบัติผู้เสนอราคาทั้ง 3 ราย และได้เปรียบเทียบแล้ว บริษัท ส. เป็นรายที่
เสนอราคาต่ำสุด

สำนักงาน ป.ป.ช.

มีส่วนได้เสียในโครงการ ที่ตนมีหน้าที่รับผิดชอบโครงการ

5

ต่อมากรมได้อนุมัติรับราคาและทำสัญญาจ้าง ซึ่งบริษัท ส. ได้ส่งมอบงานและ
เบิกจ่ายเงินค่าก่อสร้างตามกำหนดระยะเวลา ทั้งนี้ ปรากฏข้อเท็จจริงว่า บริษัท ส.
เมื่อหลังจากได้รับเช็คจากกรมได้มีการออกเช็คสั่งจ่ายเงินจากบัญชีให้แก่ นาย ก .

6

ดังนั้น การกระทำของนาย ก. จึงเป็นการอาศัยอำนาจในตำแหน่งหน้าที่เข้าไป
มีส่วนได้ส่วนเสียในโครงการที่ตนมีหน้าที่ดูแลเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือ
ผู้อื่นในฐานะเจ้าของและผู้รับผิดชอบโครงการ

มีส่วนได้เสียในโครงการ ที่ตนมีหน้าที่รับผิดชอบโครงการ

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของนาย ก. เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 85 วรรคสอง และเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 152

การทุจริตในการจัดซื้อจัดจ้าง กรณีตัวอย่างคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด

สำนักงาน ป.ป.ช.

เรียกเก็บเงิน

จากบริษัทที่เป็นคู่สัญญาจ้าง

1

นาย ก. ได้รับแต่งตั้งให้เป็นนายช่างโครงการจ้างเหมาก่อสร้างสะพานข้ามทางรถไฟ มีหน้าที่ควบคุม ตรวจสอบ แนะนำและเร่งรัดการปฏิบัติงานก่อสร้างของผู้รับจ้างให้เป็นไปตามรูปแบบสัญญาจ้าง

2

แต่ได้ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่เรียกเก็บเงินจากบริษัทที่เป็นคู่สัญญาเป็นรายเดือนจนกว่าจะแล้วเสร็จ โดยอ้างว่าเป็นค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ควบคุมตรวจสอบการทำงานก่อสร้าง ซึ่งเกินกว่าที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง

สำนักงาน ป.ป.ช.

เรียกเก็บเงิน

จากบริษัทที่เป็นคู่สัญญาจ้าง

3

โดยขมขู่ถ้าไม่ยินยอมจะต้องขาดทุนและถูกปรับ เป็นเหตุให้บริษัทดังกล่าวต้องจ่ายเงินเนื่องจากเกรงกลัวว่านาย ก. จะใช้อำนาจหน้าที่กลั่นแกล้งทำให้งานล่าช้า

4

การกระทำของนาย ก. เป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งโดย มิชอบ ข่มขู่ใจหรือจู่ใจเพื่อให้บุคคลใดมอบหรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด และเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต

สำนักงาน ป.ป.ช.

เรียกเก็บเงิน

จากบริษัทที่เป็นคู่สัญญาจ้าง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของนาย ก. เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และเป็นความผิดทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 148 มาตรา 157

สำนักงาน
ป.ป.ช.

ชื่อสัตย์ เป็นธรรม มีอาชีพ
โปร่งใส ตรวจสอบได้

THANK YOU